

[Statsministeren.]

holdes, og så skulle Danmark have supplement-leverancerne til dette prisniveau. Så har vi sagt: all right, vi accepterer dette, men vi har ikke fået noget svar, om de tre andre lande accepterer det. Ja men oprigtig talt: hvordan — det er så det næste, jeg mangler — hvordan skal vi så sikre det positive resultat, som hr. J. O. Krag vil have på grundlag af de konditioner, vi er enige om?

Så siger hr. J. O. Krag: toldsuspension, ja men Danmark skylder da virkelig at lægge et forslag frem punkt for punkt. Jo, men det er vi da også villige til, og det har vi gjort under de løbende drøftelser. Men det, der er sket, er jo, at Sverige har sagt, at Sverige kan ikke acceptere suspensioner ud over en 5-årig periode, og i samme 5-årige periode skulle så i øvrigt de fælles indbetalinger til finansieringsfondene høre op. Over for dette svarer Norge, at det er ikke acceptabelt for Norge, Norge vil ikke nøjes med 5-årige suspensioner, og over for det er det så, at Danmark har formuleret, skal vi sige det kompromisforslag, som også er aftrykt i rapporten.

Jeg tror altså alligevel, det er berettiget at sige, at vi fra dansk side har arbejdet på en sådan måde, at man, hvis man vil læse denne rapport, studere dens indhold, må acceptere, at vi har været overordentlig positive — og det skal vi være.

Jeg vil også gerne sige, at det vil vi også være i de kommende politiske forhandlinger; det vil vi være både i henseende til at tage initiativet til, at nødvendige mellemforhandlinger mellem de mere officielle — mellem Nordisk Råds præsidium og økonomiske udvalg og regeringsrepræsentanter — kan komme til at foregå mellem de ansvarlige ministre. Det vil vi gøre. Og jeg vil gerne sige, at jeg selvfølgelig ikke kan acceptere, at nogen regering skulle føre forhandlinger under andre konditioner end dem, de har meddelt folketinget, specielt da ikke, når folketinget har vedtaget en dagsorden, som regeringen har taget til efterretning, har modtaget; så er den forpligtet. Ingen regering burde nogen sinde afvige herfra. Jeg vil gerne sige, at en regering, jeg er medlem af, vil aldrig komme til at gøre det; så søger vi selvfølgelig et nyt mandat.

Jeg kan ikke tilbageholde, at der med den form for diskussion, der tvinges igennem om de nordiske forhandlinger, skabes en fornemmelse af, at spørgsmålet om, hvorvidt det nordiske skal lykkes eller ikke, er noget, der afgøres alene i Danmark. Ja, var det bare så enkelt. Var det bare så enkelt, at det blev afgjort i Danmark, havde vi jo den situation, som min åbningstale klart siger at vi stræber efter at nå i vinter: at der ligger et resultat, som parlamentet, i dette tilfælde folketinget, kunne tage stilling til.

Så siger man: jo men der er jo uenighed i regeringspartierne. For det tilfælde, at ingen skulle have set det interview, jeg lige har givet til den radikale presse, vil jeg da gerne selv her gentage, hvad jeg har sagt: hvorfor skjule det, alle kan se: at der er nuancer i opfattelsen? Jeg har ingen trang til at skjule det, men det, jeg ikke vil, er af hjemlige taktiske, politiske grunde at tage en strid om et resultat, vi endnu ikke kender, og derfor et resultat, vi slet ikke ved om vi vil være uenige om, når det til sin tid foreligger. Ethvert parti i dette ting — også mit — ethvert medlem af dette ting — også jeg — er selvsagt forpligtet til at tage stilling til resultatet, når det foreligger. Men at få mig til at føre en erklæringskrig om et resultat, vi endnu ikke kender — jeg beklager: aldrig så mange forsøg i den retning vil være spildte. De tjener intet fornuftigt formål.

Og så føler jeg trang til at spørge: hvilke forestillinger gør socialdemokratiet sig egentlig med at drive det frem på den måde, som man gør her? Hvordan forestiller man sig, at en fremtidig regering overhovedet skulle kunne arbejde? Jeg håber ikke, jeg tager alt for megen illusion fra socialdemokratiet, jeg tror i øvrigt ikke, de har den: heller ikke efter næste valg, og heller ikke efter næste igen vil der være et enkelt parti, der har flertal her i landet alene. Hvilken metode har socialdemokratiet så til at opnå resultater, hvis de engang igen skulle få regeringsmagten, uden at samarbejde med andre partier, og hvilke muligheder for at opnå resultater ville de have, hvis de absolut på forhånd ville forlange strid om et resultat, før det forelå, før de overhovedet kendte det? Hvilken regeringsduelighed ville der være i et socialdemokrati,